

: *lily-livered* (буквально ‘ який живе в ліліях ’) - ‘ боягузливий ’; ‘ певне становище, ситуація’: *lily white* (буквально ‘ біла лілія ’) - ‘ що складається лише з білих, що немає в своєму складі негрів, тільки для білих ’; ‘ праця’: *gild the lily* (буквально ‘ прикрашати лілію ’) , *paint the lily* (буквально ‘ малювати лілію ’) – ‘ прикрашати те, що й так красиве, марно витрачати час, робити, щось безглузде, товкти воду в ступі, переливати з пустого в порожнє ’.

Щодо французької мови, то тут нами було зафіксовано лише геральдично-символічне забарвлення назви квітки. *Lis* для Франції була емблемою королівської влади під благословенням церкви. Принагідно треба зазначити, що лілія є і в гербі держави (сама Франція називалася царством лілій, а французькій король – королем лілій) .“Про лілії казали:”*les lys ne filent pas*”(лілії не прядуть), розуміючи під цим, що на французькому престолі не може сидіти жінка, а вислів “*etre assis sur des lys*”означав займати високу посаду, оскільки квітами лілії прикрашали не тільки всі стіни судових залів, а й спинки стільців” . Це значення фітоніму активізується в такому ССР: *royaume des lis* (буквально ‘ лілії були в гербі династій Валуа та Бурбонів’) - ‘ королівство лілій ’.

Отже, мусимо констатувати, що в процесі викладання як англійської, так і французької мов, використання НОС з флористичним компонентом має значний вплив. Студент краще обізнаний з тим матеріалом, що підтверджується мовними факторами (в нашому випадку НОС). Саме в них утілюються знання народу про навколишній світ, культурний та історичний досвід.

ФОРМИ ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

асп. Борисюк В.М.

Навчальний процес у вищій школі передбачає практичні заняття. Вони призначені для поглибленого вивчення тієї чи іншої дисципліни. Крім того, практичні заняття відіграють важливу роль у набутті студентами навиків застосування отриманих знань для вирішення практичних задач разом з викладачем, а також

розвивають наукове мислення, дозволяють перевірити знання студентів і виступають як засоби оперативного зворотного зв'язку. План практичного заняття має відповідати загальним ідеям і спрямованості лекційного курсу. Він повинен бути однаковим для всіх викладачів і обговорюватись на засіданнях кафедри.

Способи проведення практичних занять можуть бути різними, вони залежить в першу чергу від авторської індивідуальності викладача. Важливим є те, щоб різними методами була досягнута загальна дидактична мета.

Науковою літературою рекомендується наступна структура практичного заняття:

- вступне слово викладача;
- відповіді на запитання студентів щодо незрозумілого матеріалу;
- практична частина як планова;
- заключне слово викладача.

Це є загальне правило, якого потрібно дотримуватись незалежно від того, яке саме практичне заняття проводиться. Це може бути обговорення рефератів, дискусії, вирішення задач, доповідь, спостереження, експеримент.

Практичне заняття необхідно організувати так, щоб студенти постійно відчували зростання складності тих завдань, які виконуються, переживали позитивні емоції від власного успіху в навчанні, були зайняті творчою роботою, пошуками правильних і точних рішень. Велике значення мають індивідуальний підхід і продуктивне педагогічне спілкування. Студенти мають отримати можливість розкрити і проявити свої власні здібності, свій особистісний потенціал. Тому при підготовці завдань і плану занять викладач повинен враховувати рівень підготовки та інтереси кожного студента групи, виступаючи при цьому лише в ролі консультанта та не обмежуючи самостійності та ініціативи студентів

Під час проведення практичного заняття викладач взаємодіє з групою як з єдиним цілим, виконує навчальну функцію по відношенню до всіх студентів цієї групи. І, звісно, передбачається, що при розв'язанні задачі одним студентом повинен зберігатися

груповий спосіб спілкування. Однак цього досить важко досягти, і саме тут проявляються наступні недоліки такої організації процесу навчання:

- студент, який виступає, демонструє свої власні, індивідуальні знання, тому спілкування практично відсутнє;
- немає співробітництва і взаємодопомоги, оскільки будь-яка спроба допомогти виступаючому розцінюється як підказка, а отже порушує дисципліну;
- відсутнє особистісне втручання студентів у навчальну діяльність;
- обмежується інтелектуальна активність студентів;
- студенти мають можливість не висловлювати свою думку, а тому в них виникає час для того, щоб займатись своїми справами.

Сама форма організації практичного заняття, коли у вирішенні задачі беруть участь лише викладач та один викликаний студент, відводить інших студентів групи на другий план, їх мовна активність зводиться до мінімуму. Відсутня можливість формувати навички професійного спілкування і взаємодії на високому рівні, яких зараз вимагає сучасна передова спільнота. Таким чином, групова форма спілкування на заняттях не є адекватною моделлю відносин людей у колективі, на виробництві і сьогодні не задовольняє вимоги підготовки спеціалістів.

Пошуки адекватних форм привели до колективної форми організації практичного заняття, заснованої на принципі «круглого столу». Саме така форма відображає особливості сучасного професійного спілкування на виробництві.

На практичному занятті по типу «круглого столу» здійснюється співробітництво і взаємодопомога, кожен студент має право на інтелектуальну активність, зацікавлений у досягненні спільної мети, приймає участь у колективному прийнятті рішень та висновків. Саме в умовах спільної роботи студент не залишається на другому плані, а займає активну позицію.